

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 107 (629)

Търново, вторник 6 септември 1955 г.

Отд. бр. 20 ст.

XVI МЕЖДУНАРОДЕН МОСТРЕН ПАНАИР В ПЛОВДИВ ОТКРИТ

Пловдив. Общ изглед на панаирната палата на Съветския съюз.

Снимка: Н. Ангелов

Пловдив (По телефона от нашия специален пратеник).

Още на 2 септември сутринта влакчетата започнаха да излизат в Пловдив хиляди гости за XVI международен мострен панаир. Потъналият в деветосептемврийска и панаирна украса втори по големина наш град зашумя. На 4 септември още рано сутринта поток от хиляден народ потече към панаирното градче край Марица. Площадът пред главния вход на панаира се изпълни с гости от цялата страна, от всички кътчета на Родината.

Точно в 10 часа преди обед на официалната трибуна излизат другарите Антон

Югов, Георги Трайков, Райко Дамянов, Енчо Стайков, Иван Михайлов, Тодор Прахов, Димитър Ганев, Борис Тасков, членове Министерския съвет Ат. Димитров, Д. Димитров, Д. Янев, Д. Дичев, К. Лазаров, М. Грашинов, П. Пеловски, П. Коларов, Р. Найденов, Р. Аврамов, Р. Христов, Ст. Тончев, Т. Цолов и Ц. Драгойчева.

Тук са и ръководителите на пристигналите по случай откриването на панаира чуждестранни правителствени делегации: на Съветския съюз начело с В. П. Зотов, министър на промишлеността за промишлеността стоки на Съветския съюз; на Ки-

тайската народна република — Чжун Фу-сен, заместник министър на пощите и телеграфите; на Полската народна република — Ян Лан Токарски, министър на промишлеността за моторни средства; на Чехословашката република — Йозеф Райтмайер, министър на металургичната и минната промишленост; на Унгарската народна република — Янош Сабо, министър на комуналното стопанство; на Румънската народна република — Лончар Карол, министър на строителството и промишлеността за строителни материали; на Албанската народна република — Венз Гиеберо, заместник министър на промишлеността; на Германската демократична република — Ерих Вектер, заместник министър на външната и вътрешната търговия; на Федеративната народна република Югославия — Веи Лекович, член на Съюзното изпълнително Вече, както и М. В. Лавриченко, заместник на изпълнителния секретар на Икономическата комисия за Европа при Организацията на обединените нации.

Пристигнаха ръководителите на Пловдивски окръг и гр. Пловдив, много дипломатически представители, представители на чуждестранния и нашия печат и др. Председателят на Търговската палата в София др. Цвятко Банчев откри тържествено с кратко слово.

Министърта на външната търговия др. Жинко Жинков произнесе реч за значението на Пловдивския международен мострен панаир, след което преряза трицветната лента и обяви панаира за "открит".

Официалните лица и гостите започнаха обхождането и разглеждането на панаира, заемат 380,000 квадратни метра площ, от които открит и закрит изложбена площ 105,000 кв. м.

Разглеждани бяха поред палатите на нашата лека и хранителна промишленост, на доставките, на тежката промишленост. След това гостите с голямо внимание разгледаха изложбената палата на Китайската народна република и монументалната новопостроена палата на Съветския съюз. Обходени бяха павилионът на строителите, селскостопанската животновъдна изложба, изложбените палати на ГДР, Румънската народна република, Унгарската народна република и Виетнам, Чехословашката република, Полската народна република, изложбената палата на селското стопанство, на електрификацията, на ЦКС, на трудовите производствени кооперации, павилионите със стоки на 19 фирми от капиталистическите страни.

От 15 часа панаирните палати бяха открити за масово посещение. Хиляден народ изпълни панаирните ален и палатите. Посетителите с възторг разглеждат огромните постижения на мирния творчески труд на българския народ за 11 години свободен живот.

Открит бе и базарът за продажба на чуждестранни стоки. Засега се наблюдава най-голям натиск при павилоните за продажба на мотоциклети и велосипеди, акордеони, както и на съветски захарни изделия.

Притоът на посетителите за панаира постоянно расте. Интересът е голям и това е напълно обяснимо. На XVI Пловдивски международен мострен панаир има какво да се види, какво да се научи.

ЗАПОЧНАХА ПРЕДСЕИТБЕНА ОРАН

Денонощно бумтят тежките съветски трактори в блоковете на ТКЗС в с. Стамболово, Павликенско. Те извършват дълбока оран, подготвят почвата за високи добиви през идната стопанска година. В работата особено се отличава трактористът Г. Иванов. При план 800 декара с трактор „КД—35“ той изора 960 декара. Общо цялата тракторна бригада трябва да изоре в стопанството 3,000 декара дълбока оран. Към 1 септември планът бе изпълнен 97 на сто.

Тракторната бригада започна вече есенната предсеитбена оран.

С. Шашков, дописник

Пред Девети септември

Оловно-цинковият завод влезе в строя

В навечерието на 11-годишнината на славното Деветосептемврийско народно въстание нашата скъпа татковина получи нов скъп дар — влезе предсрочно в строя първенецът на нашата родна цветна металургия — Оловно-цинковият завод.

По този случай вчера в 10-30 ч. в завода се състоя митинг, ръководен от министъра на тежката промишленост др. Тано Цолов. На откриването присъстваха всички строители и монтажници, работници, инженери, техници, представители на великия Съветски съюз, и гости. Доклад направи началникът на строежа. Той изтъкна, че строителите и монтажниците изпълниха с чест по-

ставената от Партията и Правителството задача и предадоха предсрочно за ползуване първия у нас Оловно-цинков завод — дело на българо-съветската дружба. Предсрочното построяване на завода стана възможно благодарение щедрата помощ на Съветския съюз и на помощта на редица предприятия от Плевен, Димитрово, на Химкомбината „Сталин“ и др. Трудовият колектив на завода, проявил героизъм в строителството, е носител на високо отличие — знамето на Министерския съвет.

На митинга произнесе приветствена реч от името на ЦК на БКП и на Народното правителство членът на Политбюро и заместник-председател на Министерския съвет др. Райко Дамянов. Той поздравя сърдечно строителите и монтажниците

като изтъкна, че с пускането на завода в експлоатация българският народ празнува нова победа.

От името на Министерството на цветната металургия на СССР поздравя строителите др. Никитин Ал. Ефимович. Приветствия поднесоха още др. Димитър Димитров, секретар на ЦС на профсъюзите, както и секретарят на Окръжния комитет на Партията в Хасково др. Янчо Георгиев.

С бурни ръкоплескани митингът изпрати телеграми до ЦК на БКП и ЦК на КПСС.

След митинга др. Райко Дамянов, придружен от партийни и държавни ръководители, се отправи към централния вход на завода, където преряза трицветната лента.

ПОДГОТВЯТ СЕ ЗА СЕИТБА

Денонощно бумтят тракторите в блоковете на ТКЗС в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско, изпълнявайки плана за дълбоката есенна оран. Трактористите Марин Ников, Ганчо Катрев и Петър Мусев изораваха всекидневно над 270 декара. Погледнеш ли угарта, ще я харесаш. Няма като онази година неизорани къшета. Доволни са кооператорите. При план 8,000 декара за годината, до 31 август бяха изорани 7,000 декара.

Едновременно с това механизаторите са изорали близо 3,000 декара предсеитбена оран. Подготвят се и машините за есенната сеитба. Редосеялките са ремонтирани. Тази есен ще бъдат засети по кръстосания начин над 3,000 декара площ.

М. Харлов, дописник

ПРЕИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

Трудовият колектив на мелницата в с. П. Тръмбеш, Търновско построи правилно работата си още от началото на годината. Под умелото ръководство на др. Георги Минчев се стремеше да използва цялата мощност на машините и да дава само първокласна продукция. Въведено бе скоростно мелене както и обмяна на жито. Благодарение на това на 23 август колективът изпълни годишния си план 105 на сто.

Иванов

Гледачите от краевефермата на ТКЗС в с. Хотница, Търновско обещаха в чест на Девети септември да изпълнят годишния си план за млеконадоия от зачеслени им крави. И устояха на думата си. Досега доячката Йорданка Ив. Боткова е надоила 11,307 литри мляко при план 11,157 литри, Захари Д. Кулишев при план 11,147 е надоил 11,297 литри мляко.

В. Л. Дечев

Извозват оборски тор

В чест на 9 Септември кооператорите от ТКЗС в с. Михалци, Павликенско усилено извозват оборски тор. До 31 август бяха извозени над 1,000 тона. Наторени са 970 декара площ.

Н. Мирчев, дописник

В пламъка на съревнованието

В последните преддеветосептемврийски дни съревнованието във ф-ка „23 декември“ в Габрово се разгара все по-широко. Набелязаните мероприятия за увеличаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията са изпълнени предсрочно.

В подготвителното отделение на шлагмашините бяха подменени дървените и зъбни леси още в края на м. юли, вместо до 30 август. За предсрочното изпълнение спомогна упоритият труд на техническия персонал. От това мероприятие производителността на труда нарасна с 8 на сто. Намаляне бе и бракът, което пък донесе 200 лева икономия. От намаляване на отпадъка се постигна икономия 568 кг памук, което ще направи до края на годината около 80,000 лева. Ремонтират се трепките на дараците. Дараците вече се центроват от специално подготвен човек. При кеммашините предсрочно бяха набавени масълонки.

Работничката Савка Димитрова

Иван Йорданов, дописник

До Девети септември ще приключат дълбоката оран

Убедени, че ранната дълбока оран е важно условие за получаване на високи добиви от пролетните култури, трактористите от осма тракторна бригада от МТС в с. Караисен, Павликенско, работещи в блоковете на ТКЗС в село Долна Липница, първи в околията, още на 25 юли, започнаха дълбоката оран. Те договориха 6,000 дка, а до 1 септември са изорали 4,230 декара.

На целно място са трактористът А. Апостолов и помощникът му П. Никушев. С трактор „ДТ—54“ при норма 55 дк средно на ден,

Д. Колев
маш. окол. дописник

Телефонна линия до горския обект

Работните обекти на Горското промишлено стопанство — с. Плачковци, Дряновско са отдалечени по на 10—15 километра от административните сгради. Особено от голямо значение е обект „Стружията“, от който зависи изпълнението на половината от производствения план. Липсата на телефонна връзка досега налагаше всекидневно човек да преминава по 8 километра.

На 22 август ръководството реши обектът да се свърже с телефон. Още на другия ден започна работата. От тъмно до тъмно се катериха по букаците и стръмините др. Стаю Стаев, Никола Гаджев, Петко Ангелов и Генчо Пандаузов и за три дни изпълниха достойно задачата. В предсептемврийските дни радостното „ало“ потече към върховете на родния Балкан.

Д. Джурев

Към празника — с нови производства

Да се модернизират старите текстилни машини, за да се повиши тяхната производителност, да се подобри качеството на изработката на платове и прежда — ето благородната задача, която са прегърнали в дните пред Празника на свободата инженерите и работниците от Държавния машиностроителен завод в Габрово. И колко радващи постижения отбелязва бързокрилата мисъл на конструкторите, пламенният ентузиазъм на работниците!

Много ласкави отзиви дават работниците от ф-ка „Васил Коларов“ за изработения в завода механизъм — основен спирач за глехки станове. „Добре дошло за нас! Край на грешките от скъсаня жици!“ — казват те и настояват такива спирачи да се монтират на всички станове, а това е напълно възможно, защото механизъмът е пригоден за станове от всички системи.

Този успех се постигна не тъй леко от машиностроителите. Трябваше да се изготвят чертежи, да се разработи технология за непознатата дотогава продукция, да се експериментира на стана, да се намерят високопроизводителни методи на изработка за серийно производство. Борби срещу трудностите, тук се намериха не малко. Тото Бозуланов от експерименталната база направи моделите за отливане, сменният майстор при фрезовия участък Стефан К. Цанев организира фрезването, което заема голям дял, сменният майстор от втори основен цех Иван Владимиров с хората си извърши бърз и точен монтаж на приспособението. И първите 12 броя ос-

новни спирачи бяха готови преди няколко дни. Изпробването им във ф-ка „Васил Коларов“ даде отлични резултати.

Едно нещо помрачаваше радостта на машиностроителите от овладяното ново важно производство: прорязването на шините на фрезмашината отнемаше толкова време, че предвидената до края на годината продукция би ангажира току-речи всички фрезмашини. Ами другите производства на какво ще се обработват?

За хората, които мислят за техническия прогрес на страната, няма непреодолими „тесни места“. Казаха си думата и рационализаторите. Шлосерът Димитър Радолъков и началникът на участък Веселин Джанзов предложиха фрезването да се замени с пилановане. Удачно! Няколко пъти се увеличила производителността на труда и се снижава чувствително себестойността на основните спирачи. Пътят за серийното производство е открит!

Но само с това ли посрещат славната 11-годишнина габровските машиностроители?

Преди два месеца бе усвоено и производството на чистачи за бобинарки от стари системи. Какво търсене имат те! И не е чудно, защото тези прости наглед приспособления отстраняват един сериозен недостатък — да се бобинира неравномерно дебела прежда, което се отразява много зле на по-нататъшния процес на преработка. Да дават и старите машини качествена прежда заслуга имат мнозина работници, които са вложили труда и мисълта си в чистачите, но най-вече майсторите леари Стефан Ле-

севи и Стоян Гатев, заменили моделите с бляни и ускорили лесеността над 2 пъти, леярът Теню Капилов и др. Сега стотици чистачи се експедират за текстилните фабрики в страната.

Празничен подарък за Родината са приготвили и работниците от бърденото отделение. Само преди няколко дни те започнаха производството на разтегателни сновилни бърда, внасяни досега отвън, както и обикновените бърда за сновило, които от тази година са отечествено производство. Тук най-голям принос имат ръководителят на отделението Иван Недялков и работниците Лазар Василев и Коло Димитров.

А в това време конструкторите и технолозите работят над други проблеми. В края на м. октомври заводът ще произведе първите български мулинажни пресукални вретена. Негативният регулатор за модернизирани стари копирни станове, над който сега работи технолоът Слави Дерменджиев, ще излезе в прототип и ще се изработи до края на тази година. Инженер Станчо Галов разработва технологията на апарат за високо изтегляне на старите и високопроизводителни рингмашини. Той рязко ще повиши производителността им.

Колко повече, по-качествени и по-евтини прежди и платове ще произвеждат предачи и тъкачи за народа благодарение упорития труд на машиностроителите! „Благодарим ви, другари, от завода, благодарим ви от сърце!“ — ще кажат те.

Вс. Пурел
(фот. кореспондент)

МАНИФЕСТАЦИЯ НА СТОПАНСКИЯ ВЪЗХОД И МИРНИЯ НАРОДЕН ТРУД

Само 5 дни преди 11-та годишнина на Девети септември в Пловдив бе открит XVI международен мострен панаир. В тия възторжени септемврийски дни, когато целият наш народ похвалява своите огромни всестранни успехи, завоювани в годините на Народната власт, Пловдивският международен мострен панаир е истинска манифестация на стопанския възход на нашата Димитровска родина.

Кое българско сърце не ще затупти от радост, когато премине през панаирните палати! Дали палатата на тежката промишленост или на леката и хранителна промишленост, дали палатата на селското стопанство или на Министерството на доставките, дали в изложбената зала на електрификацията или по откритите изложбени площи на всеки посетител не ще направи впечатление гигантският скок напред в развитието на нашата страна?

Кога в миналото преди 11 години България е произвеждала толкова машини, каквито сега произвежда не само за свои нужди, но и за износ в други страни? И всяка година успехите растат. Докато в 1952 г. на панаира нашата тежка промишленост беше представена с 800 експоната, сега броят им достига 2,190, без да се смята 600-те експоната на електропромишлеността и експонатите на нашата транспортна промишленост.

Душата на всеки български гражданин, посетил панаира, се изпълва с гордост при вида на такива нови машини, плод на героичния труд на свободния български народ, като: нови строуве, български комбайни „Димитровец—6“, български цвеклокомбайни, памукокомбайни, мотор за комбайн, нови видове металорежещи машини, нефтови и петролни мотори, вагон-ресторант, помпи с голяма мощност, нови електродвигатели, трансформатори, апаратури за високо напрежение, апаратури за ниско напрежение, различни видове телефони апаратури, селскостопански и строителни машини и т. н. Не са малки и успехите на нашата млада химическа промишленост. На панаира в Пловдив са изложени: азотни торове, калцинирана сода, сода бикарбонат, колофон, смоли, анилинови бои, целулоза, натронова хартия и други. Медицинската промишленост излага роден пеницилин, ауромцин, различни видове лечебни препарати и други.

Само това ли са постиженията? А 5,000-те експоната на леката промишленост? А тия на селското стопанство и Министерството на доставките, които показват възхода на нашето кооперативно село, плодородието на родната земя?

Какви са успехите на нашето народно стопанство за 11 години Народна власт показва една малка равностметка на външната ни търговия през последните години. Докато в миналото България изнасяше едва 140 артикула и тогава (1939 г.) далят на селскостопанските стоки заемаше почти целия български износ, сега броят на стоките, които България изнася, надминава 600, като 50 на сто от износа през 1954 г. се пада на промишлените стоки.

Това ясно показва, че изостаналата

Пред единадесетата годишнина на Девети септември

РАЗВИТИЕТО НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО В ТЪРНОВСКА ОКОЛИЯ

Тази година нашият народ за единадесети път ще чествува своето освобождение от фашиското и капиталистическото робство. В продължение на 11 години в резултат на неопенимата братска помощ на Съветския съюз и правилната политика на Партията и Правителството, в Търновска околия станаха коренини преобразования във всички области на живота.

До 9 септември 1944 година 16,806 частни стопани обработваха земята по най-примитивен начин. Добивите от единица площ бяха ниски—средно за пшеницата 116 кг, 131 кг за ечемика, 88 кг за слънчогледа и др.

Сега картината в околията е друга. На мястото на разпокъсаното селско стопанство за 11 години народна власт са изградени 31 трудово-кооперативни земеделски стопанства, които обхващат 50 на сто от земята и 46 на сто от домятинствата в околията. В помощ на трудещите се кооператори за получаване на високи добиви са изградени 2 МТС, снабдени с прекарски съветски машини—трактори комбайни, прикраски селскостопански машини. Чрез по-пълното прилагане на машините все повече се облекчава тежкия труд на кооператорите. Механизацията на основните селскостопански работи ежегодно расте. Докато през 1949 година тя е била едва 20 на сто, то през 1955 година достигна средно до 75 на сто, а в отделни стопанства в полския район и до 90 на сто.

Поливната площ до 9 септември 1944 година е била около 4,000 декара. Днес, благодарение водите на язовир „Ал. Стамболийски“, два малки язовира, 10 пруда и редица помпени станции поливната площ е 13 на сто.

Все повече и по-добре се внедрява в селското стопанство агро и зоотехниката. В помощ на ТКЗС сега работят 38 агрономи, 28 зоотехници и ветеринарни лекари.

Търновска околия се превръща в интензивен район. Над 28 на сто от обработваемата площ на ТКЗС се засява с технически и индустриални култури. В околията вече с успех се сеят и дават добри добиви редица нови култури като тютюна, ориза, памука и др., за които по-рано се смяташе, че виреят само в Южна България, или на определени места. Практиката опровергава това твърдение, а добивите съвсем ясно и убедително показваха, че не само е възможно, а е необходимо тяхното отглеждане в нашата околия. През миналата година в околията е получено средно по 98-5 кг памук от декара, а за ТКЗС—127 кг. Отделни ТКЗС в Дичин, Ресен, „В. Коларов“ в с. Обединение, Хотинка и др., получили над 160 кг памук от декара.

Ежегодно растат добивите и от зърнените култури. През настоящата година, в резултат на упорита

та борба на кооператорите за високи добиви, от досега известните данни над 10 ТКЗС получили повече от 200 кг среден добив пшеница; ТКЗС в с. Климентово—по 233 кг среден добив. ТКЗС в с. Водолей—227 кг, ТКЗС в с. Раданово—219 кг, „1 май“ в с. Обединение—217 кг и др. Високи добиви се са получават от ориза, захарното цвекло и др.

Успехи бележат кооперативните стопанства и в животновъдството. Изградени са над 140 различни животновъдни ферми. В резултат на изпълнение на 215-то Министерско постановление, подобрява се организацията на труда и се увеличава продукцията. Държавният план за млеконадоя от фуражна крава за годината е изпълнен до 15 август.

За 11 години народна власт се извършило огромно строителство на овчарници, краварници, конюшни, свинарници, складове, навеси и други селскостопански сгради на брой 773, възлизащи на обща стойност над 25,000,000 лева. Водоснабдяват се и благоустрояват стопанските дворове.

В резултат на ежегодното увеличаване на добивите и доходите на ТКЗС расте и материалното благосъстояние на кооператорите. От година на година заплащането за изработените трудови става по-високо. През 1953 година средната стойност на трудовеца в пари и натура е била 5-25 лева, през 1954 година 6-70 лева, а за 1955 година е заплащано да се получи по 16-48 лева.

Преобразованиите, които станаха в Търновска околия са в резултат на правилната политика на Партията и Правителството, на неперестанните ни грижи за развитието на селското стопанство. Те са в резултат на преобразованието, което стана и става в съзнанието на трудещите се селяни—кооператори и частни стопани. В нашите ТКЗС и МТС израснаха нови кадри, майстори на високи добиви и висока продуктивност от животновъдството, механизатори и специалисти. За това свидетелствуват многото правителствени награди, ордените, с които са наградени високоскоквалифицираните механизаторите. Общо в околията събрани златни, сребърни и бронзови ордени за високи добиви са наградени 90 кооператори, полетвди, животновъди, механизатори и частни стопани.

В навечерието на единадесетата годишнина на своя най-голям национален празник трудещите се в околията отчитат своите постижения, разгръщат още повече социалистическото съревнование, за подем на селското стопанство и за изпълнение решенията на VI-я конгрес на БКП. **Р. Минчев** секретар на околийския комитет на БКП—Търново

Градинка в квартала

Квартала бе с бомби разрушен и дълго се виеше дим. Кълняхме летните безумни, Изчезна дома ни любим...

Но ето... изникна градинка в сред жилища с бели стени, за отдиш и детска дружинка, със езерце, с ниски брези.

И слънце с лъчи си надникна във бистрите тихи води, и сякаш в почуда възкликна — фонтанче там песен реди:

За славния боен девети, за светлата радост на шир, в строежите как сме засти и как се ний борим за мир! Аз гледам с усмивка отгоре безгрижния рояк деца,

през моя отворен прозорец със дни им аз слушам гласа.

Те тичат на воля и пеят, изграждат на пясъка град, и флагчета алени веят когато устройват парад.

В басейна спускат ладии, отново ги пращат на път, в страната, през морски стихии, където лимони цъфтят...

Аз имах такива дечица, но враг ги от запад уби — за Бойко и Сашка — звездица тугувам и роня слъзи...

И все тъй аз искам да гледам безгрижните детски игри. Към трудови, нови победи България все да върви...

Стефан Д. Ангелов литейджика в Търново

На празника с нова радиоуредба

Някои от жителите на селата Маноя, Косарка, Дългя и др. Дряновско не вървяха, че техните села се бяха радиофицирани. „Къде ти в тоя балкан“—говореха те. Но още от първите дни на м. юли дойде строителна група, започнаха да пристигат материалите—изолатори, жици и др. За късо време работата значително напредна. Огнята беше жицата, а само преди два-три дни бяха изправени стълбовете и до помещението, където ще бъде апаратурата.

—Нашата задача е—казва др. Дончев от строителната група—да посрещем праз-

ника 9 Септември с инсталирана радиоуредба.

И думите им стават дела. Трудещите се от селата на Соколовския съвет на депутатите на трудещите се, където над 99 на сто са кооператори, в чест на 11-годишнината от Девети септември ще получат още една прилобиха. Ще екнат деветосептемвриските маршове по радио София, под чиито звуци ще манифестират кооператорите от ТКЗС Маноя—Косарка и Дългя. Над 200 кооператори започнаха инсталирането на говорители в домовете си.

Дешо Николов

Благодарим на Партията

Истинско удоволствие е да влезеш и поживееш в целодневната детска градина „Панка Гачева“ в гр. Г. Орхановица. Прекрасни ли входната врата виждаш добре уредени помещения, светлина, цвят, зеленина, свежи и засмяни детски лица. Майките—работнички и служители ги оставят тук всеки ден, спокойни и уверени, че за тях се полагат добри грижи.

Деца бяха изведени на лагер в Арбанаси. От там се завърнаха

по-бодри, по-весели и закалени. Посрецайки ги ние не можем да скрием задоволството си от работата на колектива на детската градина, от топлия му грижи да не заболее нито едно дете.

Ние, майките, които изпълняваме спокойно нашите служебни задължения, благодарим на Партията и Правителството за грижите, които полагат за децата ни.

Кина Паунова

Девети септември ни окриля

Читалището в с. Градище, Павликене е едно от най-старите читалища в Павликене околия. Николко будни учители—социалдемократи още през 1894 година са започнали да говорят за читалище и са положили основите му. Градищените са благодарни на тези будни свои синове и татч тяхното дело. Още първите години на своето съществуване читалището е било подложено на преследвания. В историята на читалището са записани много страници, в които се говори за затваряне на читалището от буржоазните правителства, изгаряне на „опасна“ литература, преследване на читалищните дейатели. Но всичко това, макар и така ренесно и последователно превеждано от правителствата на чорбаджии, не е спомощо духа на пламенните читалищни дейатели от с. Градище. Със своите писи, подготвени често в частни къщи, започнали са да бъдат прокудени от читалището, те са привличали вниманието на честните градищенци. Трагично се остават завинаги образите от прогресивната писма „Бели хор“ изнесена през 1941 година.

Девети септември 1944 година разтвори нова страница в историята на градищенското читалище. Народната власт и Комunistическата партия не изоставиха читалището, а му помагат морално и материално. Не закъсняха и успехите. Пламен-

ните самодейци заработиха още по-упорито. Укрепи се театралната група, библиотеката се обогати с нови книги. Сега библиотеката наброява над 2,000 тома книги. Създаде се смесен народен хор, който през 1953 година представи Търновски окръг на националния преглед на читалищната художествена самодейност и стана „отличник“. Добре работи и танцовият състав, в който участвуват 16 самодейци. Общо в художествената самодейност участвуват над 150 самодейци. Художествените колективи със своите програми помагат за изпълнението на стопанските задачи. През лятото се изнасят естрадни програми, стръшени и др. Цялостната културномасова работа в селото е съсредоточена в читалището.

В чест на светлия Празник на свободата читалищните дейатели от с. Градище, Павликене мобилизират своите сили за предстоящия сесонно-зимен сезон. Сега колективът се подготвя за Окръжната селскостопанска изложба и изнасянето на програма в чест на Девети септември. В предвесносептемвриските дни кооператорите работят по-упорито и изнасят истински трудов полет и на полето. Денем на блока, а вечер в читалището на ретелици. Самодейците идват, защото им са създадени добри условия за работа.

Иван Донков, дописник

В ДНИТЕ НА БОРБАТА ЗА СВОБОДА

Патрони за отряда

След Балванската битка положението на Габровско—Севлиеви партизански отряд бе особено тежко—липсваха патрони.

Намирането на патрони беше много трудно в това време, когато бяха пълзнали навсякъде полицейски псета и скъпо платени жандармеристи, озверени, че отредът им нанесе тежко поражение.

Задължата от щаба на отряда бе поставена съвсем ясно: да се направи невъзможното възможно и да се намерят на всяка цена тъй необходимите патрони.

Времето не качаше. Пролетта бързо настъпваше и на отряда предстояха сериозни битки.

Славната Съветска армия здраво гроеше врага. Въпреки чувствителните загуби, духът на нашите партизани бе висок. Вълзях във връзка с другари—ученици от техническото училище, където квартируваше една немска авторемонтна част. Тези смели малки другари, които приеха с готовност да сажаат на делото успеха да излезат от германците малко маузерови патрони, за които обаче нямаше оръжие. С това въпросът не се разреши.

Един другар ме уведоми, че помещението, което държах под наем, в миналото било магазин за продажба на ловни материали. Старите хазаи са отлавяли урени, а техните наследници не живееха в сградата къща. В задната част на двора стоеше стара постройка, заключена от самите хазаи, без да ми бъде известно, какво има вътре.

След напредните опити тук и там да се намерят патрони, аз тървло реших да проверя, какво има в заключеното помещение.

Трябваше да проследя кога ще остана сам в цялата къща (тук живеяха две семейства). Това ми се отладе първия веледен ден след моето решение. Подолстх пътятна врата и пристъпих. Кофари лесно отключих, макар че бе доста ръждясал. В помещението имаше разхвърлени в безпорядък стари тефтери, сандъци, покрити с много прах, разни разсхнаали качета, и какави ли не прогнали домашни потреби.

Почнах бързо, но внимателно да обхващам с поглед всичко. Имаше няколко по-малки сандъчета. Погледът ми се спря именно на тях. Само едно сандъче имаше с капак, което щом отворих, засяих от радост.

☆

Здравата връзка с народа

Другарите от Габровски партизански отряд бяха блокирали мелица в Севлиево, които мелеше брашно за германското интенданство в България.

За да спрат по-нататъшната работа на мелицата, с което за известно време би се забавила доставката за германските войски, партизаните бяха взели главния ремък, който нарязали за гюнове за спортни обуца. Гюноът бе пренесен в раница при ятаци за изработка на обуца.

Такава една раница с гюнове за около 10 чифта обуца бе донесена и при мене. По поручение на Партията, аз трябваше да намери верни другари—обушари, които да изработят скритом обуцата. Полицията знаеше за изтегля ремък и дебелите постоянно да открие следите му.

Гюно, лалох на трима обушари. За претекст на колесето ми при тях, занесох по един чифт стари обуца, уж за попаране. Другарите Иван Корняков и Тодор Митев, които поручиха в дома си и сам подготви необходимите му лица и помощни материали, които оставаше само аз да му занесам гюновете.

Минаха няколко дни и в неделята към 9 часа преди обяд приготвих 4 чифта гюнове за пренасяне. Пакетирах ги в книга и превързах с тъмно книжно канане. Поставих ги под палтото си и захрих с винтигата.

По пътя обаче се случи бела, която хвърли както мен, така и него в тревога... Точно на пресечката с бул. „Априлов“ върху мен върхлетя един коледзач и ме събори на паважа. Аз отхвърках, паднах по гръб, а гюновете се пръснаха по паважа. Разбрах, че пропалнах. Макар и контузен, събрах набързо гюновете, обих ги в книгата и си продължих пътя. На

дост като дете. Намерих това, което търсех! В сандъчето имаше най-различни патрони, някои от които бяха вече позеленели, окислени, а други—български и турски—в кутин по три паки. Искане ми се да извикам от радост!

Набързо намерих какъвто патрон и благополучно пренесох всичките плати в работилницата. Заклучих пак ръждивия кофар, като че ли нищо не е ставало.

В работилницата набързо разпределих патроните по системи и ги прикрих на различни места. Още в същия час нареших в две кутийки от електрически крушки и в една мукавена бутлика от автомобилно масло около 80 български патрони, сложих ги в мрежения си сак и ги отнесох у дома.

Въпреки гъжмолото от полицейски агенти, кой би могъл да помисли, че в опаковката на електрическите крушки и в бронзираната мукавена кутийка за автомобилно масло могат да се пренасят по сред бял ден, през центъра на града така необходими за партизаните патрони.

Като изсипах съдържанието на мрежения сак пред двамата другари от щаба на отряда, те с учудване ме запиташа, къде съм ги намерил. Накратко обясних за стартерите. Старите хазаи са отлавяли урени, а техните наследници не живееха в сградата къща. В задната част на двора стоеше стара постройка, заключена от самите хазаи, без да ми бъде известно, какво има вътре.

След напредните опити тук и там да се намерят патрони, аз тървло реших да проверя, какво има в заключеното помещение.

Трябваше да проследя кога ще остана сам в цялата къща (тук живеяха две семейства). Това ми се отладе първия веледен ден след моето решение. Подолстх пътятна врата и пристъпих. Кофари лесно отключих, макар че бе доста ръждясал. В помещението имаше разхвърлени в безпорядък стари тефтери, сандъци, покрити с много прах, разни разсхнаали качета, и какави ли не прогнали домашни потреби.

Почнах бързо, но внимателно да обхващам с поглед всичко. Имаше няколко по-малки сандъчета. Погледът ми се спря именно на тях. Само едно сандъче имаше с капак, което щом отворих, засяих от радост.

☆

Здравата връзка с народа

Другарите от Габровски партизански отряд бяха блокирали мелица в Севлиево, които мелеше брашно за германското интенданство в България.

За да спрат по-нататъшната работа на мелицата, с което за известно време би се забавила доставката за германските войски, партизаните бяха взели главния ремък, който нарязали за гюнове за спортни обуца. Гюноът бе пренесен в раница при ятаци за изработка на обуца.

Такава една раница с гюнове за около 10 чифта обуца бе донесена и при мене. По поручение на Партията, аз трябваше да намери верни другари—обушари, които да изработят скритом обуцата. Полицията знаеше за изтегля ремък и дебелите постоянно да открие следите му.

Гюно, лалох на трима обушари. За претекст на колесето ми при тях, занесох по един чифт стари обуца, уж за попаране. Другарите Иван Корняков и Тодор Митев, които поручиха в дома си и сам подготви необходимите му лица и помощни материали, които оставаше само аз да му занесам гюновете.

Минаха няколко дни и в неделята към 9 часа преди обяд приготвих 4 чифта гюнове за пренасяне. Пакетирах ги в книга и превързах с тъмно книжно канане. Поставих ги под палтото си и захрих с винтигата.

По пътя обаче се случи бела, която хвърли както мен, така и него в тревога... Точно на пресечката с бул. „Априлов“ върху мен върхлетя един коледзач и ме събори на паважа. Аз отхвърках, паднах по гръб, а гюновете се пръснаха по паважа. Разбрах, че пропалнах. Макар и контузен, събрах набързо гюновете, обих ги в книгата и си продължих пътя. На

Иван Донков, дописник

Непрестанно развитие на промишлеността

Само два дни ни делат от 11-та годишнина на славното деветосептемвриско народно вътържовено въстание. Девети септември 1944 г. е началото на коренен поврат в историята на нашия народ. По примера и с широката подкрепа на великия Съветски съюз в нашата страна беше премахнат капиталистическият гнет, властта премина в ръцете на трудещите се, страната ни тръгна уверено по пътя на социализма.

Изтеклите 11 години на народна власт блискаво потвърждават правилността на поетия от страната ни път на социалистическо развитие. За този сравнително кратък исторически период нашата Родина се превърна от крайно изостанала, с примитивно земеделие и слаба промишленост, в индустриално-земеделска. Опирайки се на ленинския принцип и следвайки примера на великата съветска страна, Партията и Правителството, при широката подкрепа на трудещите се осигуряват бързо и с предимство развитие на тежката промишленост, каквато до 9 септември 1944 година у нас почти нямаше.

Успоредно с изграждането на тежката промишленост и постоянните грижи по укрепването на социалистическия сектор в селското стопанство, в страната ни усилено се развива и леката промишленост. В края на 1953 г. производството на средства за потребление нарасна близо четири пъти в сравнение с 1939 година. В директивата по втория петгодишен народостопански план, като се зацазва предимството в развитието

на тежката промишленост, се предвижда значително да се разшири производството на стоки за народно потребление — с 48 на сто в повече отколкото в края на 1952 година.

Не изостава от общия подем в страната ни и промишлеността в нашата окръг. Благодарение на постоянните грижи на Народната власт промишлените предприятия от окръга променяха външния си облик, вътрешно се преустрои и завоюваха значителни постижения. На мястото на около 220 — 230 дребни, частни, в болшинството с домашен занаятчийски характер предприятия, през годините на Народната власт се изгради около 50—60 едри, добре обзаведени държавни индустриални предприятия. След 9-ти Септември и особено след национализацията на промишлеността в нашата окръг бяха създадени 12 нови предприятия, предимно от тежката промишленост, и уедени, разширени и преустроени 26 предприятия, предимно от леката и хранителната промишленост, като ф-ка „Балкан“, „В. Коларов“, „Капитан Д. Никола“ и др. в Габрово, „Ненко Илиев“ и „Петолъчка“ в Севлиево и др.

Постоянни, бащински са грижите на Партията и Правителството за механизането на труда, за подобряване условията на работа и почивка. Затова и производствените колективи от предприятията на нашата окръг се отплащат с произвеждането на все по-големи количества висококачествени и разнообразни стоки за народно потребление. Така например в сравне-

ние с 1947 г. в края на 1954 г. са произведени в повече 15 милиона метра най-различни памучни платове, близо 2-5 милиона метра вълнени платове, над 22 милиона кг захар, близо 3-5 милиона кг захарни изделия и т. н. А само за първото полугодие на настоящата година, отзовавайки се на патристичния призив на 25-те челни предприятия от София и Софийски окръг, предприятията на леката и хранителната промишленост от окръга произведоха свърхплана: 1,146,000 м памучни и 104,000 м вълнени тъкани, 250,000 бр. памучен трикотаж и др.

За големите успехи на леката и хранителната промишленост от окръга ни важен дял имат новите и реконструирани предприятия. Ф-ка „Балкан“ в Габрово получи от Германската демократична република десетки хиляди нови вретена. С това производството на предприятия в края на 1954 година в сравнение с 1947 г. нарасна близо 8 пъти. За същия период производството на ф-ка „В. Червенков“ в Габрово се увеличило 4-8 пъти, на „Капитан Дядо Никола“ в Габрово — 25 пъти и т. н.

Предприятията на леката и хранителната промишленост непрекъснато бележат немалки успехи и в борбата за разнообразяване асортимента и подобряване качеството на продукцията. Ф-ка „Г. Генева“ в Габрово е известно почит в цялата страна с първокачествените си вълнени платове. Навред купувачите предпочитат памучните трикотажни на ф-ка „Аврам Стоянов“ Трявна. Много предприятия овладяха производството

на нови артикули, които в миналото не се произвеждаха: пуснати са нови платове за рокли от целоволе, нови видове памучен и вълнен трикотаж, произвеждат се стотици непознати досега десени. Ф-ка „Г. Генева“ усвои производството на камгарни платове с примес от целоволе, ластикотин, одеала с памучна основа. В края на 1954 година в ф-ка „Ангел Кънчев“ в Трявна са произведени пет асортимента вълнени платове, а в края на 1954 година в 3-4 разцветки. Във ф-ка „В. Червенков“ в Габрово са усвоени много нови асортименти памучни платове.

Постиганията на леката и хранителната промишленост в окръга са плод на героичния труд на работническата класа, численият състав на която, през годините на Народната власт както в страната, така и в окръга ни непрекъснато расте. В сравнение с 1947 година производствено-промишлените персонал от предприятията на републиканската промишленост в окръга ни е нараснал в края на 1954 г. с 12,078 души. В някои предприятия броят на работниците е увеличен няколкократно. Във ф-ка „Балкан“ например 3-8 пъти, „Капитан Д. Никола“—3 пъти и т. н.

Благодарение на доставената нова техника, подобрене на организацията на производството, многоашиноното обслужване и новите методи силно е увеличена производителността на труда.

Фактът, че от 1947 — 1954 г. броят на работниците във ф-ка „Балкан“ е увеличен 3-8 пъти, а производителността на труда е нараснала 8 пъти, красноречиво говори за това.

Работническата класа расте не само количествено. Съзнавайки, че

са господари на страната си, че са освободени от каквато и да е експлоатация и че работят не за капиталистите, а за себе си, производствените от промишлените предприятия на нашата окръг проявяват нечуван героизъм в социалистическото изграждане на нашата страна. С това съзнание и при създаването се и постоянно подобряващи се при Народната власт условия на труд и живот колективите и отделните производствени постигнаха непостижими за капиталистическия начин на производство успехи. Партията и Правителството ценят високо големите успехи на трудещите се и щедро ги възнаграждават. Пет работници от леката и хранителната промишленост: др. Лиляна Димитрова, от ф-ка „Г. Димитров“, Тодор Митев от ф-ка „Евтим Апостолов“, изпълняващ плана си за 1975 година, др. Веска Минчева, която работи за м. март 1968 година, др. Пенка Галова и Петър Николов от ф-ка „Г. Генева“ бяха удостоени с най-високото трудово отличие — „Герой на социалистическия труд“.

Освен тези най-високи отличия, над 160 души са наградени с ордени и други правителствени награди, стотици са отличени на отделните министерства. Само за второто тримесечие на т. г. са присъдени 3 в а н и е „ударник“ и „най-добър в професията“ на 8,852 души. Почти няма отчетен период, през който някое предприятие от леката и хранителната промишленост да не е било носител на преходно знаме на МС, или на някое министерство. За високи постижения през второто тримесечие на т. г. ф-ка „Е. Апостолов“ в Габрово бе удостоено и с чест носи знамето на

М-вото на леката и хранителна промишленост. Има и такива, като Държавен завод за захар в Г. Орхановица и други, които са били носители на такива отличия по две тримесечия по ред.

За високите постижения на работническите колективи Партията и Народното правителство се отплащат и като се грижат за подобряването на жилищните условия. Чувствителни са успехите на жилищното строителство. Преди 9 септември 1944 г. нито едно предприятие не разполагаше със сносно жилище, към тях се използваша само 175 стари, схлушени, крайно неудобни и нехигиенични жилищни постройки. Понастоящем държавните индустриални предприятия разполагат с над 330 хигиенични и удобни квартири, между които такива образцови като при ф-ка „Буря“, „Народна република“, „Успех“, „Зоя“, „Балкан“ и др. в Габрово, вагонен завод „А. Жданов“ в Дряново и др.

Окриляни от грижите на Народната власт и от досегашните си успехи производствениците от леката и хранителната промишленост в окръга ни са в предвесносептемвриския надпревара и завоюваха значителни успехи. Колективите на фабриките „В. Коларов“ и „Г. Димитров“ в Габрово изпълниха деветмесечните си планове. По план за последното тримесечие тъкат и работниците от ф-ка „Бачо Киро“ в Дряново и др.

На борба за още по-големи производствени успехи, за още по-голям и непрестанен подем в предприятията на леката и хранителната промишленост от Търновски окръг.

Т. Буюклиев

Делото на падналите герои живее

Далеч като мрачен спомен останали черните дни на фашистката робия за трудещите се от Севлиево околия. За 11 години народна власт околията промени своя облик. Израснаха големи индустриални предприятия, като електрокабелната ф-ка „Ненко Илиев“, металната ф-ка „Ст. Бъчваров“, ф-ка „Петолъчка“, дървообработващото предприятие „Митко Палаузов“. Разпокъсаните някога керамични фабрики се обединиха в едно социалистическо предприятие. Никого до сега Севлиево не е бил свързан чрез рейсови коли с толкова населени места.

За първото шестмесечие на 1955 година предприятията от републиканската промишленост изпълниха производствения си план 110-66 на сто. За същото време планът за себестойността е изпълнен 180 на сто, като на народното стопанство са дадени 735,150 лева икономии. Промислената продукция за 1954 година е нараснала спрямо 1952 г. с 220 на сто, а производителността на труда се е увеличила с 25 на сто. Средната работна заплата е достигнала 4 на сто увеличаване.

Под близките грижи на Народната власт и чрез умелото ръководство на Партията миналата година бе завирен язовирът „Ал. Стамболийски“. Скъп дар за трудещите се от околията в чест на 11-годишнината от деня на народната победа е влизането в строй на ВЕЦ „Батошево 2“, чиято мощност — 3,000 киловата, е три пъти по-голяма от мощността на ВЕЦ „Батошево 1“.

Големи са грижите на Партията

за развитието на строителството и на комуналните предприятия. Построени са две големи обществени сгради, шест кооперативни дома, жилищни блокове и още 25 постройки, като хлебокомбинат, баня, училища и др. Нови пет каменни моста се издигат над бистрите води на р. Росица. Преобразява се и природата. Зелени дръвчета красят простора. Все по-малко остават оголените баири и урви. За поседените 10 милиона дръвчета ДГС в Севлиево е национален първенец. Направени са нови и преобстрани 177,000 километра пътища. Водоснабдиха се селата Яворец, Младен, Крамолин, ДЗС в Севлиево. В най-скоро време ще бъде водоснабдено и с. Крушево. Подготвя се водоснабдяване с балканска вода и на гр. Севлиево.

За 66 години буржоазната власт електрифицира едва 15 села. За няколко години Народната власт електрифицира 22 населени места. Скоро с електрифицирането на селата Млечево и Дебелцово електрическата светлина ще обгръне целия севлиевски край. Радиофицирани са 16 села, 15 кина, от които 9 подвижни, дават възможност на цялото население да следи постиженията на социалистическата и световна култура и да обогатява своите познания в различните клонове на науката.

Създаде се нова търговска мрежа, без капиталисти и спекуланти. 99,6 на сто от стокооборота в околията се реализира от социалистическия сектор. В селата Крамолин, Петко Славейково, Кормянско, Стоките и др. се създа-

доха търговски магазини, в които се развива културна социалистическа търговия. Израснаха нови кадри. Др. Ирина Лалева, председател на селкоопа в П. Славейково бе обявена за национален първенец.

В борбата за високи добиви от селското стопанство активно участвуват кооператорите от изградените 21 ТКЗС близокопани от МТС, чийто машинен парк постоянно расте.

Никого досега здравното дело в околията не е получавало такъв разцвет. Изградени в селата 2 участъкови болници, 16 амбулатории и здравни пунктове, 15 зъбо-здравни служби, 13 родилни домове, 2 аптеки и 14 аптечни пункта, безплатна медицинска помощ, идат да оправдат големите партийни грижи за човека.

За децата на трудещите се Партията създаде прекрасни възможности за учение. Построени са просторни, с приветлив вид училища в Крамолин, Яворец и Кръвник. Много други са преустроени. Откри се вечерна гимназия. Построени са нови 4 читалищни дома, открити са още 10 читалища. Няма село, в което да няма библиотека и читалища.

Под ръководството на Партията трудещите се от будния севлиевски край не ще пожелат сили, за да направят родния край още по-красив, такъв, какъвто падналите герои за народната свобода виждаха в мечтите си.

Илия Манев,
наш окол. дописник

ДЪЛБОКАТА ОРАН ИЗОСТАВА

Много механизатори в окръга веднага след приключване на жътвата и извозването на снопите от кооператорите, застанаха до кормите на трактора — изораха стотици декара земя.

Тракторната бригада в село Мусина обаче нехае. Времето за есенната сеитба дойде, а дълбоката оран е в началото си — от 3,600 декара площ са изорани до 26 август само 500 декара.

Крайно време е ръководителите на кооперативното стопанство и МТС в Павликени да вземат сериозни мерки за навременното и качествено изораване на блоковете.

Христо Добрев, дописник

УСИЛЕНО СТРОИТЕЛСТВО

Приятно чувство изпитват кооператорите от с. Недан, Павликено, когато гледат, как от година на година в техните стопански дворове се издигат една от друга по-големи и по-хубави постройки.

Управителният съвет правилно оценява значението на строителството, затова редовно запланива и държи за изпълнението на тази задача. По строеж на стопански сгради неданското ТКЗС се нарежда на едно от първите места в околията.

В настоящия момент в единия двор се строи обор за 80 крави. Този краварник се прави модерно за пълна механизация на всички видове работа. В другия двор усилено се извършва строежът на 120 метрова постройка, в която ще има два навеса, четири гаража за камините и една голяма стая, дълга 10 метра за културно-просветна дейност. Строителната бригада с бригадир Димитър Ангелов работи усилено. Решила е до есента започнатите сгради да бъдат завършени.

Получава аванс пшеница

Благодарение на преизпълнение плановия добив пшеница, кооператорите от с. Сенник, Севлиево срещу изработените до 31 юли трудови получиха в аванс по 2-2 кг пшеница. Кооператорът Атанас Хр. Тодоров получи срещу изработените от него и жена му 483 трудови 1,062 кг пшеница. Кравелелачът Михо Иванов Кантраки взе за 458 трудови 1,007 кг пшеница, Мирю Иванов Кантраки — 1,025 кг.

Освен това всеки месец кооператорите получават срещу изработените трудови по 3 лв аванс. В аванс те получиха сирене и др.

М. Калчевски

На снимките: 1. Стефан Мирчев — отличник на МЛХП за второто тримесечие на 1955 г.; 2. Ахмед Исмаилов — отличник на МЛХП в момента на работа на обезпещаваната машина; 3. Илия Кръстев — бланжира кожа на фалмашина и изпълнява нормата си средно 120 на сто.

11 ГОДИНИ НАРОДНА ВЛАСТ В ЕЛЕНСКА ОКОЛИЯ

Бързо преобразява своя лик Еленска околия. Докато за 20 години буржоазната власт е построила едва 5 административни сгради, то само за 11 години Народната власт построи 10 административни сгради.

До 9 Септември в околията имаше само една непълна гимназия в гр. Елена. След 9 Септември се откриха две пълни гимназии. Порано за възпитанието на турското население не се грижеше никой. Народната власт разкри 33 турски училища за 1,800 ученика. От 68 преди 9 Септември началните училища се увеличили на 92. До 9 Септември в околията е имало 28 читалища, след тая дата те нараснаха на 66. Хубави читалищни сгради има в селата Шилковци, Блъсковци, Крумковци, Мийковци и редица други.

Порано в околията не е имало радиофицирано нито едно село. За 11 години народна власт са радиофицирани 8 села и над 12 махали. Броят на кинифицираните селища от 2 нарасна на 8. Околийското читалище има подвижно кино.

Разраснаха се пощенските съобщения. От 9 пощенски станции нараснаха на 15. Телефонните постове от 59 стигнаха на 260.

Коренно се подобри медицинската помощ на трудещите се. Построиха се 6 здравни дома, а преди 9 Септември не е имало нито един. По-рано в околията имаше само една болница в Елена с 10 легла и един лекар. Днес болницата има 100 легла и се обслужва от 11 лекари. Разкрити са противотуберкулозен диспансер и хирургическо отделение с 20 легла. Обзаведен е голям здравен дом с лекарски и зъболекарски кабинети и детска и женска консултация. В с. Константин има районна болница, която обслужва източния край на околията. Докато преди не е имало нито един родилен дом, сега има 7.

Благодарение грижите на Народната власт само през тази година завършва строежът на редица обекти. В гр. Елена завърши строежът на красивата сграда на УАТ, с добре обзаведени служебни места и удобна техническа работил-

ница. Построи се голяма сграда — пашкулосупилна. Завършиха се здравният дом и сушилнята за билки в с. Илаков рът. Разшири се читалищната сграда в гр. Елена. С бърз темп се строи красива сграда на прогимназията в село Беброво. Трудещите се от с. Тодювци строят водопровод, от който ще могат в скоро време да пият чиста вода.

За пръв път в гр. Елена се павират улици. Премахват се старите турски калдъръми. Разширява се площадът, на града се дава нов приветлив вид.

Народната власт създаде условия и даде възможност за разширяване на частното строителство. Само през тази година са започнати и ще се довършат над 50 частни жилища.

Грижите на Партията и Народната власт за трудещите се от околията са големи. 11-годишнината от освобождението ни от фашистко иго идва в околията увенчана с успехи.

Стефан Цонев,
наш окол. дописник

ОТЛИЧЕН СЛУЖИТЕЛ

Не са рядкост вече у нас служителите, които се отнасят с високо чувство на отговорност към задачите на учреждението, които с всички сили участвуват в социалистическото съревнувание, за да облекчат все по-голям напрежението в работата си. Типичен пример на ново отношение към служебните обязанности дава инспектор-инструкторът при клона на Държавна сигурност кас в Габрово др. Иван Хесепчиев.

В чест на 11-та годишнина на 9 Септември той обещал да изпълни за два месеца плана си по отговорност за третото тримесечие за нови вложители 110 на сто и 105 на сто стойност.

Умело използвайки фабрично-заводските радиоурейби и многоотражки, местната преса, а най-вече лични срещи с трудещите се за разясняване народостранското значение на спестовността, др. Хесеп-

чиев до 31 юли привлече нови 153 вложители със 181,969 лв. сума на влоговете. С това той далеч преизпълни показателите, дадени в обещанието си и то за два пъти по-кратък срок.

Наистина заслужено носи този неуморен и инициативен служител значката „Отличник“ на Централното управление на ДСК.

ЕШЕРЕФ

РАЗКАЗ
от МИКА АТАНАСОВА

Завесата се спуска за трети път. Целият салон викаше: „Ешереш“... „Ешереш“ — викаша децата, „Ешереш“ — тропаша и ръкопляскаха възбудените... Наоколо все още осезателна, като жива, се носеше кръшната и темпераментна музика. Лудо басираха тълпите, със слодост на негов звучача кларнета, дръзко се смееха дайретата, процъкваха пламенно дъждове.

В антракта ние тръгнахме да научим нещо за младия диригент на самодейния цигански оркестър, който беше грабнал сърцата на зрителите. На входа се събяхахме с композитора Веселинов — поканил специално от своите съграждани да пристъпува, като член на журито при провеждането на тазигодишните околийски прегледи на художествената самодейност. Веселинов говореше с дребничка, черна и сусхурена циганка, облечена в нови пъстри шараври и черен носеносен фередже. Той се навеждаше внимателно към нея, защото старата жена се стесняваше от околия шум и поглед и окуражително я потупваше по рамото.

— Това е майката на нашия диригент Ешереш — каза ни той и посочи усмихнат жената.

Старата Гюлсум не може да говори хубаво български, но ние сме стари познати и се разбираме. Тя е идвала някога в тоя салон само да вратя да проси и събира угарки и сега не може да повярва, че стон на първия ред и нейният Ешереш свири от светлата сцена.

Група девойки от циганската махала заобикалят, като пъстра вихрушка старата Гюлсум и с радостни възгласи и смях я отвеждат навътре в салона. Ние отсядаме за малко в близкия бюфет и при чаша било сладко Веселинов ни разправя следното за Ешереш...

— Винаги, когато чуя циганска музика си спомням за таяния на Ешереш — каза Веселинов. — Те минават като пъстра, неспокойна лента през най-хубавите спомени от детството ми. Може би никогата нямаме да срещна Ешереш, ако не беше днешният щастлив случай... Той ме механически разбърка с дъжичка и се наведе напред, като не тръгвайки по дирята на отдавна прекъснатите преживявания.

— Ние бяхме приятели с Ешереш. Аз живея в циганската махала, а Ешереш живее под всяка стриха и копор на тая махала, само не в къщи, където имаше седем гладни гърла. Той беше дете на улицата, на ницетата, приятел на веселието. Много отлавно и по-сетне циганчетата изникваха в моите друтарии непонятни за мен войнствени настроения — плод на осакатеното им буржоазно възпитание. Но аз не страдах от това, защото бях израсъл от най-ранните си години с малцинствените деца, продаващи им от дивония дюкян захарчета и лимонада и слушаха с удоволствие песните на Ешереш. Широка е циганската душа. Много веселие и чувство за волюност се крие в нея. Не минаваше сватба и байрам без познатата циганска музика, а Ешереш тогава беше в стихията си.

Виждали ли сте светла живачна капка, която се върти от непонятни за вас сили? Виждали ли сте слабо, грозно, чернокоето дете с черни като въглен очи? Дете, което блика от жизненост, пъргавина, хумор, което умее така да ви завладее, че изтървяте викуве на възторг от гърдите ви. Така беше Ешереш. Засвириха ли цигулки в дюкяна на дядо, Ешереш е тук. Западна майсторите в ръцете, подпярля изостреното си умно личие на кокалестите си слабици юмручета, клати тълките си като свирки крака и тананска след мелодията. А навън по вратите и прозорците се натискав махленските деца и чакат Ешереш да дойде в настроение... Още при първите звуци на цимбала или кларнета, неспокойна трълка минава по тълпата на момчето, след миг то безшумно отскача в направения кръг, завъртяна се наляво и надясно, закрепя се най-после в центъра и започва да се върти и чули с следом с върпени очи. Това е някакъв своеобразен, фантастичен танц, една въдхновена художествена плетеница от най-чудни движения, едно магическо възхновение. В танца намира отдушник скритият копнеж към свобода, пламенността на ед-

но волюно сърие, страстната жажда към живота и веселието, натрупани от поколенията. Ешереш тръска къдрата си коса, усмихва се с редките си жълти зъби, пляска с ръце и набива така остърно пет в пола, като че ли да го пробие. После той се отпуща уморено, гледа с блестящи екзотични очи, малчуганите тропат с крака от възторг, а аз тайно го черпя с лимонада.

По онова време аз вече имах своя цигулка и когато виждах как Ешереш страстно я гледаше, не можех да се надуца, защо и той не може да се слобие с такова просто нещо. Понякога скрити в сливака в нацията долен двор, аз давах цигулата на Ешереш. Не можех без заист да не облекча, че макар и по слух — момчето налукаваше прекрасно някои плагерни мелодии. Ешереш имаше една мечта — цигулата. Той се пъхаше навсякъде, обикаляше панаирите, молене да го вземат циганските трупи, но беше още малък и никой нямаше сметка от него. Наскоро баща ми го преместиха в друг град. Трябваше да напусна родния си край. Последната вечер свирех дълго в грядината. Някой тихо ме извика. Беше Ешереш.

— Дай ми да посвири за последен път — тълкну каза той.

— Бях толкова радостен, че не исках да причинявам никому скръб и ми подлодох цигулата. Ешереш свири нещо свое. Това беше песен или някоято такта като отглас на нещо по-голямо, което се беше зародило в душата му. Той прекъсна изведнаж и пропелна тихо:

— Няма да те забравя никога. Ти винаги беше добър към мене.

— Той помълча и неочаквано ме погледна. — Искаш ли да ти изиграя нещо, така са спомен... Ще знаеш, Ешереш не е лош. Аз мисля как да те зардам и нарекох този танц — танц на „Мъката и радостта“... Искаш ли?

— Той стиснах нервно ръката ми и очите му блестяха... Аз кимнах глава. Никогата няма да забравя този танц, който Ешереш игра само за мене. Той сам си пригласил с тънкия си глас. Представте си — луна, наведени зелени клонове, мека трева до коляно и едно дете, като че без кости, с разрошена буяна коса и очи, които

то светеха като samotни огньове в нощта. Това беше танц, който изтъгваше скрита вопли от душата, печална повест за един живот обгърнат в ницета. Плачех безшумно, задрям в синката на сивите. Чувствах се по-безпомощен от друг път, защото ако имах поне капка власт бих направил живота на Ешереш по-хубав. Втората част на танца имаше и следа от отчаяние. Ешереш се преобръщаше с щастливи личувания, летеше в кръг. Това беше някакво възбуждащо предчувствие за далечна, но все пак идваща радост. Заминах, като отнесох погледна на Ешереш и тоя незабравим танц.

Веселинов отпи от чашата и ни погледна. — Вие сте очаквали може би да му помогна... Дори и да бях помогнал на Ешереш, с това ешерешовците нямаме да се свършат. Трябваше друго, приятелю, и то стана. Когато снощи направи от гарата посетих репетицията на местните музикални сили и изведнаж видях Ешереш разбърка, че това, което аз сам не бих сторил направил го беше новият живот.

Мие мълчахме заваляди от спомена за малкия Ешереш. Веселинов мръдна уморено рамене.

— Аз повече нищо не знам... по-нататък ще ни разкаже самият Ешереш. Ето той идва с жена си и двете си деца... И наистина, срещу нас идваше Ешереш. Той беше все същият мургав, слаб, много енергичен. В него от пръв поглед се познаваше миналият Ешереш, само ако не беше тая самоувереност и спокойствие в погледа, тая увереност в държанието, което дава едно добро самочувствие. Той ни запозна с жена си Небие — учителка в местното турско училище. Една руса, руса, бяла жена, с мека пухкава коса, тънки устни, деликатна бръчка и зеленикави засмехи очи. Ние неволно си спомняме стихиче от турската лирика: „За такава като тебе, гюзел ханым, не едни стени на харама ще прекосна...“

Момчето е жив портрет на баща си, а момичето ече девойче ни се усмихва с русата нежност на майката, а очите тъмни и дълбоки, неудоволнено излизат горещата и страстна натура на Ешереш... Починалата е към края си. Трябва да бързаме... Молим Ешереш да ни разкаже как е станало неговото издигане... Ешереш се колебае и ние отново настояваме...

Когато станал на 13 години той постъпил в един цигански оркестър — такъв, който свири по панаирите. Дали му старата изтъркана цигулка, а той постоянно треперел да не му я отнемат и бил толкова по-прилежен, колкото повече се страхувал да не го изгонят...

— Но истински живот почна за мен след Девети — усмихна се диригентът. — Какво прекрасно време настана за нас... Представте си до вчера никакви, а сега изведнаж ни причислиха с хората — храна, работа — за всички равно... Който искаше да разбира можеше само от това да види, че беше повял друг прекрасен вятър.

Ешереш постъпва във фабриката. Скоро открива гласа му и го запиват в местния колектив. А в следващите самодейни прегледи той взема първенство за песен и танц и с наглата и със спестените пари си купува цигулка.

— Представте ли си радостта ми — каза той — имам истинска своя цигулка. Малко по-късно ме приеха в градския оркестър. Трябваше много да уча. Не знаех нищо за ноти и теория на музиката. Всичко запаметвах до товага наизуст.

Новият облик на предприетието

С когото от старите работници във ф-ка „Първи май“ в Търново да поговорите, ще ви разкаже за големите промени, които са станали в предприятието през годините на Народната власт, и за силата на работническата дума.

Изпитали на собствения си гръб трудностите, непосредствено след национализацията работниците сполучливо подсказват как с наличните средства на предприятието, най-бързо и най-икономично може да се направи парова инсталация. Осъществяването на това предложение отпришва бента на работническото творчество. Заредкат се нови още по-конкретни и ценни предложения. Парата създава условия да се извършва с нейна помощ парафинирането. Тя се впряга за затопляне на маслата, дъбилните разтвори, боята и апертурата на гюна. Трима работници вместо да поддържат печките се включват пряко в производството.

Скоро в дъбилното отделение и до склада за готова продукция се поставя дековилен път. Със стари части от различни машини монтьорите направиха повдигателна макар, която напълно изпълнява ролята на асансьора.

Изоставя се отегчителното ръчно опъване на главите. По идея на работниците към една от главци машините се приспособява глава в предната част на маховика с движещо се бронзово валче. С помощта на това приспособление един работник за 8 часа изработва 800 броя глави, докато по рано едва достигаше, за 8 часа 200 броя.

Първото приспособление към машината и рязкото повишаване производителността на труда насочва вниманието на колектива към машините, към изучаване възможности за тяхното по-пълно използване.

В клона на предприятието продължително бездействува една обезпещавачна машина. Старите майстори-обезпещавачи проявяват голямо еснафство. Посрещат с недоволство предложението да се пусне в действие машината. Въпреки всички опити машината дълго време не заработила.

Ръководството на предприятието тогава подбира работници, които не познават ръчното обезпещаване, подпомага ги в опознаването на машината и им разяснява огромното значение на този процес. С любов

и голямо старание поема изпълнението на тази задача младият работник Ахмед Исмаилов Алиев. Под неговите непосредствени грижи машината променя външния си вид. Никакви признаци вече не издават нейната старост. Ахмед бързо усвоява манипулациите и днес заедно със своя помощник Ангел Георгиев при норма 240 броя обезпещават по 300—350 кожи. Ахмед побеждава, еснафите остават самотни. За тази доблестна постъпка на гърдите на Ахмед сега блести значката „Отличник“ на МЛХП.

Машината се използва вече и при бланжирането — една много изморителна операция. Машинното бланжиране сега се оказва напълно резултатно. Вместо четирма сега работят един бланжир и един фалдор, а капацитетът на фалмашината се използва много по-пълно. Сега работата при машината създава на работниците удоволствие, а производителността е един и половина пъти по-висока.

В предприятието са направени редица подобрения, които осигуряват поточност на целия процес. Разширено е вареното отделение, увеличен е броят на постомите. Това дава възможност производственият процес да се съкрати от 6 месеци в миналото на 3 месеци сега.

За по пълното натоварване на машините и за пестеливото изразходване на електрическата енергия и горивото се увеличила бройките от 20 на 25 в една партида.

Това позволи да се намали разходите за материали за дъбилни екстракти и най-вече да се намали времето във водно-вареното и дъбилното отделение. Увеличението на бройките създава условия за повишаване производителността на труда в тези отделения средно с 9,5 на сто. С внедряване предложението на работника Иван Стефанов бланкът да се мие още при прането със смрадлика като се поставя оксалова киселина спестява на предприятието за тази година 135 човекодни.

В резултат на направените подобрения в предприятието средната изработка на един работник превишава тая за цялата 1948 година с 9,000 лева. Докато през 1950 година за единица продукция от сурово до готово са се изразходвали 93 минути, то за полугодие се изразходват само 53 минути.

Ив. Колев

Международен преглед

ПРЕД СЪВЕТСКО-ГЕРМАНСКИТЕ ПРЕГОВОРИ

Меду събитията, които задържат вниманието на германския народ и на цялата европейска общественост, е предстоящото на 9 септември официално посещение на канцлера на Германската федерална република Аденауер в Москва.

По признания на западния печат, всички германци приветствуват това посещение „като най-важно събитие в историята на следвоенна Германия“. И, очевидно, не без основание: не може германците да не са се поучили от историята, че дружеските отношения между СССР и Германия винаги са носили взаимна полза на двата велики народа и наопаки — враждите и войната винаги са им стрували неизброими бедствия. При това — разбирателството между СССР и ГФР днес не може да не облекчи и ускори разрешаването на главния и най-остър германски въпрос — националното обединение на страната. Дори онези обществени среди, които никога не са проявявали „склонност към облекчаване със СССР, са принудени да признават, че е немислимо германският въпрос да бъде разрешен мимо или против волята на СССР. „Съветският съюз — писа западногерманският буржоазен вестник „Генералшафт“ — е реално съществувал факт и положението на нещата е именно такова, че без негово съгласие ние не можем да постигнем единството на Германия“.

Подобряването на отношенията между СССР и ГФР отговори не само на жизнените стремежи на съветския и германския народ, но и на делото на мира и безопасността на Европа. Оттук и положителното отношение на широката общественост във всички европейски страни към насрочените съветско-германски преговори в Москва. Единствените, на които тези преговори не харесват, са онези, които и сега, след Женевското съглашение, не желат да се простят със злоупотилната „политика от позицията на сила“.

Предстоящото посещение на Аденауер в Москва дава повод на западния печат за ожигени коментари по германския въпрос. Безспорно е, че в тези коментари все по-често и настоятелно се издигат трезви гласове в подкрепа на съвет-

ското становище за такова обединение на Германия, което на дело да съчетава интересите на европейската безопасност със законните възжелания на германския народ. Кьолнското списание „Парламентариец Вохеншау“ например изтъква, че германците от Запада и Изтока трябва „да обсъдят предложението, което предвижда сега засага двете части на Германия да се обединят в съвместна европейска система за безопасност“. Това според списанието „ще допринесе хиляди пъти повече за обединяването на Германия от всички тържествени декларации в Бон, които нямат никаква стойност за практическото разрешаване на въпроса“.

Все по-чести и настойчиви стават напоследък призивите от колоните на западногерманския буржоазен печат правителството на Аденауер да изостави външнополитическия курс на сяло изпълнение на парижките споразумения, които са главната пречка за обединението на Германия, и да пристъпи към облекчаване със страните от Изтока, както и с ГДР. Вестник „Фулдер Фолксцайтунг“ подчертава, че предстоящото съглашение на Аденауер в Москва открива възможност за възстановяване единството на Германия, но че за осъществяване на тази възможност пречат парижките споразумения. А вестник „Вестдойче тагесблат“ изрично иска да бъде изменена бонската външна политика, като изтъква, че не може да се постигне успех при преговорите в Москва, ако се върви по пътя на сегашната политика на осъществяване на парижките споразумения.

Правителството на ГДР изрично изяви задоволството си от предстоящото посещение на Аденауер в Москва. Нормализирането на отношенията между СССР и ГФР напълно се съгласува с политиката на ГДР, която е насочена преди всичко към сдружаване и сътрудничество на двете германски държави и в областта на международните отношения и в областта на външногерманските работи.

Предстоящите преговори на Аденауер в Москва откриват възможност да се създаде благоприятна атмосфера за окончателно разрешаване на назрелия германски въпрос, за обединяване на Германия върху демократични начала, съобразно волята на германския народ и в интерес на мира и безопасността в Европа.

Л. Спиридонов

НЕДЕЛНИЯТ СПОРТЕН ДЕН

В неделя — 4 септември се състоя футбола срещу между отборите на „Динамо“ — Трявна и „Червено знаме“ — Г. Оряховица. Динамовци се наложили с резултат 4:2.

Довърши се и насроченото в чест на 9 Септември олимпийско първенство по баскетбол за Търновска околия. Участваха отборите на ДСО „Урожай“ от селата П. Тръмбеш, Иванча, Русаля и Беляковец и отборът на ДСО „Септември“ от П. Тръмбеш. Първото място, с 8 точки и 4 победи, зае отборът на с. П. Тръмбеш и стана олимпийски първенец по баскетбол за 1955 г. На второ място се класира отборът на

с. Иванча, а на трето — отборът на с. Русаля. От жените първото място зае също отборът на с. П. Тръмбеш.

През неделята ден продължи и насроченият в чест на всенародния празник волейбол турнир, организиран от ГФКФ — Търново. Мъжкият отбор на Дома на офицера спечели служебно срещу отбора на „Септември“. Отборът на „Червено знаме“ победи отбора на „Торпедо“ с 3:2. Женският отбор на „Септември“ спечели служебно срещу отбора на „Червено знаме“. Състезанията продължават до в сряда, когато турнирът ще бъде закрит.

Л. Спиридонов

СЪДИЯТА (16)

Трябва да ви е известно, че в основата на нашия процес стоят 7 акива принципи, като — състезателност на страните на обвинението и защитата, непосредственост, устност на процеса и т. н. Като най-важни от тях, издигнати до значението на конституционни, са такива като: публичност на съдебното разглеждане, провеждане на съдебния процес на национален език и процесуални гаранции.

Принципът на публичност изисква, щото делото да се гледа открито, открито и за страните и за публиката. В член 111 на Конституцията на Съветския съюз е казано: „Разглеждането на делата във всички съдилища на СССР е открито, доколкото от закона не са предвидени изключения с обезпечаване на обвиняемия право на защита“.

По смисъла на чл. 19 от Наказателно-процесуалния кодекс, отстраняване на публиката от залата на съда „за през цялото време или за част от него се допуска не по друг начин, а по мотивираното решение на съда и при това само в случаите, където е необходимо да се запази военна, дипломатическа и държавна тайна, а също така по делата за престъпления, предвидени в членовете 151—154 от НК“.

Както се вижда от материалите на делото, Беляев и Кошевичкова са били привлечени към отговорност за това, че продавали от склада на селкоопта различни дефицитни стоки, а след това оформили фиктивни документи, посочвайки, че тези стоки, уж, били предадени от тях на магазина.

И ето такава дума Вие решавате да се разгледа при затворена врата! Питам се, какво отношение има то към военната, дипломатическата и държавната тайна и, още повече, към такива престъпления, за които става дума в чл. чл. 151 — 154 от НК?

Безспорно, никакво. Вие сте да се организира открит, добре подготвен процес, да се разгледа делото с участието на страните и да се покаже с този процес, че държавата в лицето на съда води решителна борба с престъпленията от подобен род. Вие отстранявате публиката, затваряте вратата на съда и лишавате процеса от свойството му възпитателно значение.

С какво да си обясним това?

Мислете, както искате, Фьодор Дмитриевич, но се създава впечатление, че Вие сте понапнали под влияние на някои от местните работници и в услуга на чуждо желание, което противоречи на партийността и държавността, затворили сте вратата на съда. Това мнение се потвърждава и от Вашите обяснения по делото. Бих искал да явявам, че сега Вие е ясно, колко порочно е това Ваше „изолиране“.

И ето — резултатът: въпреки че дадената присъда по това дело е правилна по отношение на фактите и по мярката на наказанието, съдебното следствие по него е проведено цялостно и изчерпателно, съдебната колегия все пак счита за свое задължение да отмени тази присъда, затова, защото Вие нарушили най-важния конституционен принцип.

След повторното разглеждане на делото изправате го в областния съд, независимо от това, каква ще бъде присъдата и ще бъде ли подадена касационна жалба.

С другарски поздрав — Елизарев

от В. ШАЛАГИНОВ

преведи от руски:

Петър Яламов и Христо Консулов

Иван Поликарпович!

Получих: 1) Ваше писмо от 6 април, 2) копие от Вашия отчет пред насосчето, 3) снимка от съвещанието на народните заседатели, 4) състията, публикувана от Вас във вестник „Червено знаме“.

Отговорам.

Има общо основно положение: образът на народния съдия се определя от качеството на съдебната работа. Главното не е в това, как съдията изнася доклади, беседи и провежда извънредни и планови съвещания, — това, разбира се, е важно, но още повече, това — не е главното. Главното е — как той съди, как провежда директивите на партията зад съдийската маса. Затова и ще започна с мартенската равностметка на Вашата съдебна работа, а не с тези материали, които Вие ми изпратихте.

На пръв поглед тази равностметка е подобра от февруарската. През март съдебната колегия на областния съд остави в сила повече Ваши присъди, отколкото през февруари. Но означава ли това действително подобрене на Вашата съдебна работа?

От Ваша гледна точка — да, означава, и в своето писмо Вие се стараете да подкрепите това мнение, като се позовавате на „вселопредно колело“. Съгласен съм, че в колективния спорт достатъчно е да изпреварим съперника си с едно колело, за да кажат вече — да, по-добре, по-бързо. Но нали това е — в колективния спорт, а съдебната практика с него не може да се сравнява. Тук решава не само външната характеристика, но и вътрешната (характерът на изменението, въвеждан в Вашата съдебна практика от касационната инстанция).

Гледайте сега, какво беше у Вас през февруари и какво стана през март.

Беше. През месец февруари областният съд измени известно количество присъди от тези, които бяха произнесени под Ваше председателстване. Тук има само изменение на присъдите и нито един случай на отменяване.

Стана. През месец март ние изменихме и отменихме при Вас няколко присъди. Но сега са налице и изменения и отменяване. Варно е, незначително отменяване — една присъда, но характерът на недостатъците, допуснати от съда при даването на тази присъда говори много.

Ще Ви напомня, че делото дойде при нас с касационен протест от прокурора. Ние започнахме да търсим в него доказателства на Вашата мотивировка — и не намерихме. А при такова положение съдът не може да издаде оправдателна присъда. Също така, впрочем, и обвинителна. Главното за съдията е — убежденост, вяра в правилността на своето решение. А у Вас нямаше при това дело здрава основа, върху която тази вяра би могла да почива. Дължен съм да кажа, че ако и следващото разглеждане потвърди старата присъда, това няма да бъде доказателство за Вашата правота. Това само би могло да означава, че Вие случихте решение. Съгласете се, как всичко това е далеч от нашите задачи и от нашата практика.

(Следва)

Отг. секретар Н. Нейков

Ф-ка „ВЪЛКО ЧЕРВЕНКОВ“ ГАБРОВО

Верни на дадената дума в отговор на призива на 25-те, работничките и работничките от предприятието изпълниха осеммесечния си план 107.9 на сто, а този за м. август — 109.6 на сто.

Дирекцията, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ

БЛАГОДАРИМ

на колектива за извоюваната победа

и го ПОЗДРАВЯВАМЕ с 11-годишнината на светлия ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

като му желаем нови успехи в борбата за по-нататъшно повишаване производителността на труда, подобряване качеството и снижаване себестойността на продукцията — единствен път за рязко издигане материалното благосъстояние на народа.

ДСП „Месоцентра-месокомбинат“ — Габрово

Славният колектив на предприятието, удостоен със знамето на Министерския съвет за II тримесечие, предсрочно изпълни и плана си за м. август — за месообин на 24 и за месопреработка на 27 с. м.

Управлението, партийното бюро и профкомитетът

ПОЗДРАВЯВАМЕ

работничките, инженерно-техническите кадри и служителите с високата награда и трудовите успехи.

По случай най-големия Празник на българския народ — 9 СЕПТЕМВРИ желаем им здраве, сили и висок дух в по-нататъшната борба за претворяване в живо дело решенията на Шестия конгрес на БКП.

ТПК „ЗДРАВООХОД“ — ГАБРОВО

Кооперативният колектив, разгаряйки деветосептемвриското съревнование, изпълни плана си за м. август 119.66 на сто.

Управителният съвет, партийното бюро и комитетът на ДСНМ им

БЛАГОДАРИМ

сърдечно и ги поздравяваме с 11-та годишнина на 9 Септември, като им желаем нови успехи в изпълнение обещанията по призива на 25-те.

ДП „Електропроизводство“ — Габрово

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ изказват благодарност на колективите на централите за предсрочно изпълнение на осеммесечния план по всички показатели и ги ПОЗДРАВЯВАМЕ със Славния 9 СЕПТЕМВРИ, като ги зовем на още по-самоотвержен труд за редовно електропроизводство и безаварийна работа, за снижаване себестойността на енергията, за още по-високо изпълнение на обещанията по призива на 25-те.

ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“ Горна Оряховица

По случай празника на свободата 9-ти Септември и Окръжната селскостопанска изложба предприятието

ПРЕДЛАГА

на трудещите се от града, околната и окръга

БОГАТ АСОРТИМЕНТ

от всички видове промишлени и бакалски стоки, а в ресторантите и сладкарниците най-разнообразни видове разхладени и спиртни напитки, първокласна скара, вкусни ястия и салати.

ГРАЖДАНИ!

посетете магазините, ресторантите и сладкарниците на ГТП „Градска търговия“, където ще намерите търсените от Вас стоки, а ресторантите ще задоволят напълно Вашия вкус.

От управлението

СП „КОМУНАЛЕН ТРАНСПОРТ“ — Габрово

По случай 11-та годишнина на 9 Септември управлението, партийната организация, профкомитетът и комитетът на ДСНМ

ПОЗДРАВЯВАТ

колектива на предприятието и му пожелават бодрост, здраве и нови успехи в борбата за изпълнение на плана и обещанията по призива на 25-те — принос към всенародната борба за изпълнение решенията на Шестия конгрес на БКП.

Държавно строително управление — район Габрово

Управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ ПОЗДРАВЯВАМЕ строителните работници, инженерно-техническия персонал и служителите с 11-та годишнина на великия 9-ти Септември.

Пожелаваме им, следвайки примера на колектива на Нелко Ал. Атанасов в изпълнението на програмата по всички показатели, да продължат още по-упорито борбата за по-бързо, по-евтино и по-качествено строителство, за преизпълнение обещанията по призива на 25-те.

ДПП „Хлебна промишленост“ — Габрово

ПРЕДПРИЯТИЕТО ПРИЕМА

БЯЛО БРАШНО

за производство на хлеб-ишлеме за граждани и учаци се на ул. „Скобелевска“

1—1

№ 12 — Габрово.

Районен кооперативен съюз — Габрово

По случай ПРАЗНИКА на СВОБОДАТА 9 СЕПТЕМВРИ

НАБАВИ

в магазините на селкоопите нови количества и от богат асортимент бакалски стоки, зеленчуци и плодове, напитки, вълнени, копирени и памучни платове, памучен и вълнен трикотаж, дамски, мъжки и детски обувки и конфекция, галантерийни, пасмантерийни и кин-калериийни стоки, мебели, домашни потреби, железарски и бродяжиски материали и парфюмерийни стоки.

ТРУДЕЩИ СЕ,

Посетете магазините на селкоопите, за да отбележите празника с нови покупки за своя дом, за своето семейство!

Ф-ка „БАКАН“ — Габрово

Колективът на предприятието изпълни 8-месечния си план на 29 август. Дирекцията, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ му изказват БЛАГОДАРНОСТ за положените усилия.

Като му честитим 11-годишнината на 9 Септември, призоваваме всички на още по-упорита борба за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията, за преизпълнение на обещанията по призива на 25-те.

ШИВАШКА ТПК „СЪЗНАНИЕ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

По случай 11-годишнината от славното Деветосептемвриско народно въстание и 10-годишнината от основаването на кооператива управителният съвет и партийното бюро при кооператива

ГОРЕЦО ПРИВЕТСТВУВАТ

всички свои работници, служители и многобройните си клиенти. Изказваме сърдечна благодарност на производствения колектив за положените усилия за редовното преизпълнение на производствените планове, с което изпълнява поетите обещания по призива на 25-те предприятия от София и Софийски окръг и набелязаните мероприятия за увеличение производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията.

Ф-ка „НАРОДНА РЕПУБЛИКА“ — Габрово

Славните работници и работнички на предприятието, верни на думата си в отговор на призива на 25-те днес изпълниха 9 месечния си план за т. г.

Поздравявайки ги с красивата трудова победа, дирекцията, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ им ЧЕСТИТАТ 11-годишнината на ВЕЛИКИЯ 9 СЕПТЕМВРИ с пожелание да бъдат здрави, бодри и твърди в борбата за по-нататъшен подем на производителността и намаляване себестойността на продукцията — единствен път, посочен от героичната БКП, към народното благосъстояние.

ДА ЖИВЕЕ 9 СЕПТЕМВРИ!

Ф-КА „ЕВТИМ АПОСТОЛОВ“ — ГАБРОВО

Знаменосецът на МЛХП и ЦС на профсъюзите — работничкият колектив на предприятието изпълни осеммесечния си план на 10 август.

Като му благодарят за тази победа, управлението, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ го

ПОЗДРАВЯВАТ

с 11-годишнината на 9 СЕПТЕМВРИ и го зоват към нови постижения на мирния социалистически труд.

Районен кооперативен съюз — Елена

Управлението на Районния кооперативен съюз по случай Празника на СВОБОДАТА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ПОЗДРАВЯВА

трудовете колектива на селкоопите и „Наркооп“ от района на съюза и им пожелава, мобилизирайки силите си, да постигнат нови успехи в изпълнението на поставените задачи и планове от Партията и Правителството.

ГТП „ГРАДСКА ТЪРГОВИЯ“ — ГАБРОВО

Осеммесечния си план колективът на предприятието изпълни 102.52 на сто.

Като го поздравяват с трудовата победа, управлението, партийното бюро и профкомитетът му ЧЕСТИТАТ 11-годишнината на ВЕЛИКИЯ 9 СЕПТЕМВРИ с пожелание за нови успехи на фронта на социалистическата търговия.

Честитим светлата годишнина и на многобройните си клиенти.

Ф-ка „ГЕОРГИ ГЕНЕВ“ — ГАБРОВО

Дирекцията, партийното бюро, профкомитетът и комитетът на ДСНМ

ЧЕСТИТИМ

на всички работници и работнички, инженерно-технически кадри и служители 11-годишнината на ВЕЛИКИЯ 9 СЕПТЕМВРИ

с пожелание да бъдат здрави, силни и упорити в по-нататъшната борба за разкриване вътрешно-производствените резерви, за умножаване мощта на скупата ни социалистическа Татковина и издигане благосъстоянието на народа ни.

ТПК „ОСВОБОЖДЕНИЕ“ — ГАБРОВО

Трудовият колектив на предприятието, разгаряйки социалистическото съревнование, изпълни производствения план за м. август на 28 с. м.

Управителният съвет и партийната организация

ПОЗДРАВЯВАТ

неуморните кооператори със завоюването на званието „Окръжен първенец“ за II тримесечие, с преизпълнението на плана за м. август и с най-големия национален празник 11-та годишнина на ВЕЛИКИЯ 9 СЕПТЕМВРИ, като му пожелават нови успехи в борбата за повишаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията — верен път към народното благосъстояние, посочен от БКП.

Държавен народен театър — Габрово

Открива 10-ия си сезон — 1955/56 г. на 10 септември с пиесата

ХАН ТАТАР

от Никола Икономов

Музика Христо Манолов

Режисьор Любен Калинов

ОБЯВА ПРОДАВА СЕ КЪЩА — масивна, двуетажна, пл „Васил Левски“ 1 — Габрово. Справка Христо Христов.